

it Is two and a half minutes to midnight

Visita a l'exposició amb Àngel Masip i Juan Luis Toboso

[VAL] Trobada amb a l'artista i comissari de l'exposició entorn de la proposta elaborada per a aquest segon moment del cicle Reinventar el Possible/Accionar l'imaginable.

[CAS] Encuentro con al artista y comisario de la exposición en torno a la propuesta elaborada para este segundo momento del ciclo Reinventar lo Posible/Accionar lo imaginable.

15 de setembre / 18.30 h
sala d'exposicions

La possibilitat. Grup de lectura, discussió i imaginació política

[VAL] Itinerari i lectura de diversos textos per diferents espais de la ciutat, entenant la lectura i discussió d'un text en un espai situat com una invitació a pensar en la construcció d'altres ferramentes d'investigació des d'una experiència conjunta del cos i de l'espai.
[CAS] Itinerario y lectura de varios textos por diferentes espacios de la ciudad, entendiendo la lectura y discusión de un texto en un espacio situado como una invitación a pensar en la construcción de otras herramientas de investigación desde una experiencia conjunta del cuerpo y del espacio.

20 d'octubre / 18.00 h
eixida des del Centre del Carme.

Der siebente Kontinent / El seté continent, de Michel Haneke

[VAL] Basada en fets reals, aquest film de ficció ens introdueix en la vida d'una família burgesa que decideix desprendre's de tots els seus béns i viure segons una concepció espiritual del món, que portaran fins a les últimes conseqüències...

[CAS] Basada en hechos reales, este film de ficción nos introduce en la vida de una familia burguesa que decide desprenderse de todos sus bienes y vivir según una concepción espiritual del mundo, que llevarán hasta las últimas consecuencias...

1989 - Àustria - 104 minuts - VOSE - Prod. Wega Film

20 d'octubre / 22.00 h
aula capitular del Centre del Carme

Trobada amb Yayo Herrero

[VAL] Llicenciada en Antropologia Social i Cultural, Enginyera Tècnica Agrícola, Diplomada en Educació Social i Doctora en Ciències de l'Educació. Ha sigut coordinadora estatal dels Drets Humans i Ecologia Social. Actualment és professora de la Universitat Nacional d'Educació a Distància i directora general de FUHEM.

[CAS] Licenciada en Antropología Social y Cultural, Ingeniera Técnica Agrícola, Diplomada en Educación Social y Doctora en Ciencias de la Educación. Ha sido coordinadora estatal de los Derechos Humanos y Ecología Social. Actualmente es profesora de la Universidad Nacional de Educación a Distancia y directora general de FUHEM.

17 de novembre / 19.00h
aula capitular del Centre del Carme

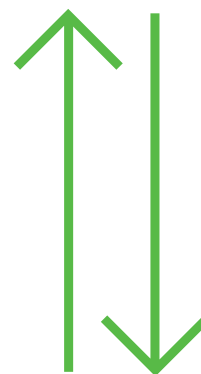

TOTS
A UNA
veu

CONSORCI
DE MUSEUS
DE LA
COMUNITAT
VALENCIANA

CCCC
Centre del Carme
Cultura Contemporània

reinventar
el possible

accionar
l'imaginable

Centre del Carme. Carrer Museu 2, València
Informació i reserves: 961 922 649 - 963 952 024
didactica@consorciumuseos.es
www.consorciumuseos.gva.es

Àngel Masip

two
and a half
minutes
to
midnight

segon moment — 2/4

set — nov

Dos minuts i mig per a la mitjanit.

Des de 1947, un comitè d'investigadors associats a la *Harris School of Public Policy* de la Universitat de Chicago, publiquen periòdicament el *Bulletin of the Atomic Scientists* on mantenen en funcionament un rellotge simbòlic que marca la nostra aproximació al fi del món. L'anomenat *Doomsday Clock*, ha marcat des de llavors la nostra aproximació i allunyament al que es considera el col·lapse de la humanitat.

El passat 26 de gener de 2017, i després de l'anàlisi d'una sèrie d'esdeveniments, com el nou rumb polític nord-americà, o el reconeixement d'una nova era geològica marcada per la modificació humana dels cicles de la naturalesa, el títol de l'últim informe publicat era*Dos minuts i mig per a la mitjanit*.

Aquest projecte expositiu parteix des d'ací cap a una ficció necessària per a comprendre el que la realitat de vegades, amb el seu excés de veracitat, no aconsegueix explicar: quines són les possibilitats d'elaborar una arqueologia de la societat del present i com la ruptura amb els paradigmes d'una herència cultural en crisi, poden activar la nostra relació amb la forma de com pensem la narrativa d'un futur des de les ruïnes del present?

Desbordant les fronteres de l'espai formal de l'exposició i buscant una espècie de disfuncionalitat basada en la performativitat innòcua dels materials, junt amb la impossibilitat d'una noció tradicional de narració lineal, tal vegada podem comprendre una nova forma d'intensitat entre realitat, ficció i subjecte. I des d'ací, preguntar-nos per l'essència d'un espai desproveït de ferramentes per a la construcció d'un imaginari on l'específic es presenta sempre com quelcom que s'oculta.

Les formes, com el paisatge es configura en l'actualitat, són a penes una construcció composta per diversos factors, socials, econòmics i polítics. I d'aquesta manera aquesta arqueologia ficcional que proposem, és una temptativa de narrar el present des del simulacre que implica fer una cartografia de la societat contemporània.

Aparentment, la humanitat camina cap a la tragèdia de la incertesa i tal vegada no hauríem de tindre por del futur...perquè ja vam estar allí.

Dos minutos y medio para la media noche.

Desde 1947, un comité de investigadores asociados a la *Harris School of Public Policy* de la Universidad de Chicago, publican periódicamente el *Bulletin of the Atomic Scientists* donde mantienen en funcionamiento un reloj simbólico que marca nuestra aproximación al fin del mundo. El llamado *Doomsday Clock*, ha venido marcando desde entonces nuestra aproximación y alejamiento a lo que se considera el colapso de la humanidad.

El pasado 26 de enero de 2017, y tras el análisis de una serie de acontecimientos, como el nuevo rumbo político estadounidense, o el reconocimiento de una nueva era geológica marcada por la modificación humana de los ciclos de la naturaleza, el título del último informe publicado era*Dos minutos y medio para la media noche*.

Este proyecto expositivo parte desde aquí hacia una ficción necesaria para comprender lo que la realidad en ocasiones, con su exceso de veracidad, no consigue explicar: ¿cuales son la posibilidades de elaborar una arqueología de la sociedad del presente y cómo la ruptura con los paradigmas de una herencia cultural en crisis, pueden activar nuestra relación con la forma como pensamos la narrativa de un futuro desde las ruinas del presente?

Desbordando las fronteras del espacio formal de la exposición y buscando una especie de disfuncionalidad basada en la performatividad inocua de los materiales, junto la imposibilidad de una noción tradicional de narración lineal, tal vez podamos comprender una nueva forma de intensidad entre realidad, ficción y sujeto. Y desde aquí, preguntarnos por la esencia de un espacio desprovisto de herramientas para la construcción de un imaginario donde lo específico se presenta siempre como algo que se oculta.

Las formas como el paisaje se configura en la actualidad son apenas una construcción compuesta por diversos factores, sociales, económicos y políticos. Y de esta forma esta arqueología ficcional que proponemos, es una tentativa de narrar el presente desde el simulacro que implica hacer una cartografía de la sociedad contemporánea.

Aparentemente, la humanidad camina hacia la tragedia de la incertidumbre y tal vez no deberíamos tener miedo del futuro... porque ya estuvimos allí.

it is two and a half minutes to midnight.

Since 1947 a committee of researchers affiliated with the *Harris School of Public Policy* at the University of Chicago publishes a journal named *Bulletin of the Atomic Scientists*. The project sustains the existence of a *Doomsday Clock*, a symbolic countdown to the end of the world that has been measuring (since the early days of atomic bombing) the increasing approach to the plausible collapse of humankind.

Acknowledging a series of events such as the recent spinning of the commitments of USA policies or the identification by scientific community of a new geological age defined by human interaction with the cycles of nature, on 26th January 2017 the *Bulletin* headline reported ... *it is two and a half minutes to midnight*.

From this ground, this exhibition produces an attempt towards the elaboration of a fiction that tries to expand what quite often cannot be fathom under a principle of reality (and its requirement of claims of veracity). What possibilities are there in order to elaborate an archeology about present societies? Could a cut with inherited cultural paradigms of crisis activate a new relation, projecting future narratives on the basis of the present already as a ruin?

It is through the possibilities of new forms of intensity between reality, fiction and subject that this exhibition essays. Moving beyond discourses confined to the exhibition venue looks for a kind of de-functionality departing from the harmless performativity of materials, and the impossibility of a structure of linear narrative (in a traditional sense). The specificity brought by this exhibition could be found in its sense of unconventionality, in which the tools employed for the construction of an imagined future only emphasize more acutely a sense of missing pieces.

The ways in which contemporary landscape is configured involves factors of social, economic and political nature.

The fictional archeology the exhibition proposes attempt s to distill the present from the simulacra through a persistent cartography of contemporary society.

Humanity is seemingly walking towards its ultimate tragedy. That should not bring fear in regards to the future... since we were already there.